DZIENNIK
Departamentowy Płocki.

N.o 59.

Dnia 16. Listopada 1811.

To promote the common welfare. *Ad Smith.*

Prefekt Departamentu Płockiego.

Z rozkazu JW. Ministra Skarbu, dekret Nayiaśnieyszego Pana z dnia 17. Października r. b. przepisuiący sposob exekwowania podatkow, do publiczney, iak następuie, podaię wiadomości w słowach:

WYPIS z protokółu Sekretaryatu Stanu
w Pałacu Naszym w Warszawie dnia 17. Października 1811.

Frederyk August,

z Bożey Łaski, Król Saski, Xiąże Warszawski, etc. etc.

Zważywszy okazuiące się z doświadczenia niedogodności przepisów kar exekucyynych za spoźnione podatki w dekrecie Naszym 19. Czerwca 1810. roku wskazanych, na przełożenie Naszego Ministra Skarbu, i po wysłuchaniu Naszéy Rady stanu, postanowiliśmy i stanowiemy co następuie.

Art. 1. Od czasu ogłoszenia ninieyszego dekretu, dekret Nasz pod dniem 19. Czerwca 1810 wydany, w mocy swoiéy ustaie, przepisy iego w wybieraniu zaległości wykonywanemi więcey nie będą, a w mieysce takowych następuiące prawidła zachowanemi bydź maią.

Art. 2. Do kogo należy płacić podatek zaległy, od tego tylko, lub tego, ktory w prawa iego wstąpił, poszukiwana będzie kara w poniższych Artykułach za iego zatrzymanie przepisana, i iego tylko własności dochod, i ruchomości na uspokoienie Skarbu zaiętemi bydź mogą.

Art. 3. Wybieranie każdego podatku trwać będzie miesiąc cały, przez drugi miesiąc iuż ten podatek pobieranym będzie z opłatą kary w niższych Artykułach przepisanéy. Pierwszych dni trzeciego miesiąca będzie zesłaną do zadłużonych sekwestracya, i ta wraz z licytacyą prowentów na uspokoienie Skarbu dłuższego czasu zabierać niemoże, iak miesiąc ieden; a to tak, aby z ostatnim dniem trzeciego miesiąca, w każdym powiecie przepisom w ninieyszym dekrecie wyrażonym, zadosyć się stało.

Art. 4. W każdym powiecie Rada powiatowa obierze z pomiędzy siebie, lub z osiadłych, i moralnością zaleconych mieszkańców, czterech lub więcéy w miarę

potrzeby Sekwestratorów, którzy, aby na każde wezwanie Podprefekta na sekwestr wyiechać mogli, bez iego pozwolenia z powiatu oddalać się nie będą mocni. W nowych departamentach Podprefekci, zwoławszy do miasta powiatowego nayminiéy dwunastu mieszkanców, naywięcéy podatku w tym powiecie opłacaiących, wybrać im podobnie czterech lub więcéy obywateli na Urząd Sekwestratorów zlecą; gdyby takowy wybor w którym powiecie nienastąpił, Prefekt Sekwestratorów wyznaczy. Wybrani lub wyznaczeni Sekwestratorowie, gdy na sekwestracyą zesłani zostaną, po złotych polsk. sześć dyety przez czas swoiéy czynności na dzien pobierać będą, na co fundusz z kar podatkowych przeznacza się; po uczynionym zaś na koncu roku obrachunku kar podatkowych, gdyby się z nich iaka summa od opłat dyet pozostała, tę na fundusz dla Szpitala Dzieciątka JEZUS oddaną mieć chcemy.

Art. 5. Wybrani Sekwestratorowie wykonaią przysięgę przed Podprefektem powiatu na rotę następuiącą:

„Ja przysięgam Panu Bogu. etc. Jako przyięte przezemnie obowiązki Urzędu Se„kwestratora, wiernie i gorliwie dla kraiu pełnić będę, żadnym datkiem, przy„iaźnią lub pokrewienstwem na szkodę Skarbu uwieść się nie dam; od nikogo „nic nad przepis wymagać nie będę, ale iedynie przestaiąc na nadgrodzie przez „dekret Nayiaśnieyszego Pana mnie oznaczonéy, z wiernością, rzetelnością, i „cnotą się zachowam, zgoła Urząd ten móy tak sprawować będę, iak sumienie „i poczciwość nakazuie, bez krzywdy i folgowania komukolwiek, tak mi Pa„nie Boże etc.

Art. 6. Od przyięcia Urzędu Sekwestratora wymawia iedynie wiek podeszły, słabość, i obowiązki innego Urzędu. Urząd ten trwa rok ieden, po którego upłynieniu gdyby która z obranych osób złożyć go oświadczyła, inne osoby sposobem w Artykule 4tym przepisanym, obrane będą. Urząd ten iest rzetelnym stopniem zasługi. Wymawiaiący się bez żadnych ważnych przyczyn, przez Prefekta do Ministra doniesieni, za mniéy zdatnych do usług kraiowych uważani będą.

Art. 7. W każdym departamencie zaraz po ogłoszeniu niniejszego dekretu, a następnie przy początku każdego roku finansowego będzie wydrukowane, rozdane przez gazety, dzienniki, i inne pisma publiczne ogłoszone, i na drzwiach wszystkich kass powiatowych przybite, iasne i dokładne wyszczególnienie podatków z wyrażeniem ich rodzaiu, i terminu, przed którym opłacone bydź winny; w każdym zaś powiecie na miesiąc przed ratą podatkową, ostrzeżenie o niéy nietylko okolnikiem mieszkancom udzielone będzie, lecz nadto do wszystkich kościołów parafialnych rozesłane zostanie, wraz z zaleceniem Plebanom, aby takowe co niedziela z ambon wciąż przez niedziel cztery ludowi ogłaszali, i potrzebę zapłacenia podatku, oraz karę za uchybieniem terminu idącą, przypominali.

Art. 8. W każdym powiecie będzie sporządzone przez Podprefekta wspólnie z Kassyerem stosownie do położenia kontrybuentów od miasta powiatowego urządzenie, przez które bliższym kontrybuentom pierwsze dni miesiąca, odlegleyszym póznieysze do stawienia się z podatkiem oznaczone będą, i takowe przez okolnik mieszkancom powiatu ogłoszone, Kassyerowi do wiernego zachowania podane zostanie.

Art. 9. Porządku tak przepisanego Kassyerowi w żaden sposób przestąpić nie wolno; i gdyby o uchybienie iego oskarżonym został, za każde dowiedzione przestępstwo karę stu zł. polsk zapłaci. Gdyby który z kontrybuentów acz dalszych po-

łożeniem mieysca, miał zręczność zapłacić podatek przed dniem, iaki dla niego w rozkładzie wyznaczony został, może, i powinien od niego przyiąć Kassyer, lecz dopiero w kolei, gdy się ułatwią ci, którym ten dzien za normalny przepisanym został.

Art. 10. Kontrybuenci wyznaczonego dnia uchybiaiący sami sobie przypisać powinni szkody, na które się przez opoźnienie narażaią. Mogą oni wprawdzie podatek zapłacić w następnych dniach, lecz dopiero w kolei po tych, którzy z porządku przepisanego na dniu sobie naznaczonym stawili się; przecież, gdyby się na ieden dzien ziechało kilku kontrybuentów, którzy wyznaczonego dnia uchybili, po ułatwieniu nayprzód tych, którzy terminu dochowali, koléy między opieszałemi zachowana będzie taka, aby od tego, który naymniéy dni spoźnił się, naypierwéy, a od tego, ktory naywięcéy, na koncu podatek odebrany został, a z tąd gdy wyniknąć może: iż w przeciągu do wnoszenia podatkow oznaczonego miesiąca, zabrakłoby czasu na odebranie go od tego, który się opóźnił na terminie iemu wyznaczonym, takowy opoźniaiący się podpadnie karze Artykułem następuiącym oznaczonéy. Przestępuiący powyższy porządek Kassyer sto zł. polsk zapłaci.

Art. 11. Ktoby w przeciągu miesiąca, w ktorym podatek do zapłacenia przypada, to iest: do ostatniego dnia iego inclusive należytości Skarbowéy do kassy nie wniosł, w następnym miesiącu podatek bez opłacenia kary przyiętym od niego niebędzie; ale wnoszący go w pierwszéy połowie następnego miesiąca, to iest: w pierwszych dniach piętnastu inclusive, od złotego iednego poł grosza polskiego, wnoszący zaś po piętnastym dniu, aż do ostatniego inclusive, iuż nie poł grosza, ale grosz cały od złotego, iako karę za opieszałość zapłaci. Dla łatwieyszego zaś wyrachowania i uniknienia ułomkow, gdzie od należytości podatkow grosze zbywaią, od tych kara liczoną niebędzie, rownie gdzieby w wyrachowanéy karze poł groszek, szeląg, lub inny ułomek dla Skarbu przypadał, ten pobierany do kassy bydź nie ma. Przy odbieraniu podatku z karą porządek w Artykułach 9, i 10tym przepisany zachowanym bydź winien.

Art. 12. Z ostatnim dniem drugiego miesiąca zamyka się kassa, Kassyer podaie naydaléy w trzy dni wypis z zaległości Podprefektowi, a ten z takowéy konsygnacyi ułożywszy listę kontrybuentow, od ktorych iłość podatku przez sekwestracyą odzyskana bydź musi, ieden iéy exemplarz na drzwiach kancellaryi przybić każe, drugi do Prefekta odeśle. Z tych szczegolnych konsygnacyy od Podprefektow nadesłanych, Prefekt iednę ogolną ułożyć zaleciwszy, o autentyczności przez kancellaryą zaświadczoną, do Ministra Naszego Przychodow i Skarbu prześle. Będzie rownie ułożoną i do Ministra tegoż przesłaną, lista imion i przezwisk z wyrażeniem czasu, od ktorego podatek zaległ tych wszystkich, ktorzy w przeciągu miesiąca od ogłoszenia ninieyszego dekretu nieuiszczą się z zaległości przed ogłoszeniem tego dekretu zaciągnionych.

Art. 13. Gdyby Kassyer podaiąc konsygnacyą zadłużonych, mylnie w niéy umieścił kontrybuenta, a takowa pomyłka do wiadomości Podprefekta doszła, chociażby od ukrzywdzonego skarga podaną nie była, Podprefekt zaskarży uchybienie Kassyera do wyższéy władzy o szkodę, iakąby ztąd kontrybuent poniosł, upomni się, i uszkodzonemu odeśle.

Art. 14. Każdy Podprefekt w swoim powiecie odebrawszy konsygnacyą zaległości, rozłoży ią pomiędzy Sekweſtratorow, wskazuiąc oddzielnie dogodnieysze każdemu obiazdu mieysca, do ktorych natychmiaſt udać się maią.

Art. 15. Każdy z Sekweſtratorow od momentu odebrania zlecenia Podprefekta, będzie utrzymywać dziennik, w ktory wpisawszy dzien odebranego zlecenia, dzien swoiego wyiazdu, wpisywać oraz będzie: gdzie był, ktorego dnia ſtanął, co uczynił, i wiele zaległości od kogo uzyskał, z takowego dziennika posyłaiąc co tydzien do Podprefekta, wraz z wybranemi pieniędzmi rapporta, po ukonczoney swoiey delegacyi dziennik takowy składa w Podprefekturze, z ktorego Podprefekt zrobiwszy wyciąg dni, wiele bawił na tey posłudze, i uznawszy ich pewną liczbę, dyetę za nie, licząc ią od dnia wyiazdu z domu Sekweſtratora, podług Artykułu 4 oznaczy, i zaraz iey wypłacenie do kaſſy kar zaaſſygnuie.

Art. 16. Kaſſyerowie powiatowi utrzymywać będą oddzielną kaſſę kar, z ktorey za aſſygnacyami Podprefekta dyety wypłacać Sekweſtratorom będą. Przy assygnacyi Podprefekta dołączonym będzie protokoł Sekweſtratora, z ktorego mu Podprefekt dyetę rachował, aby w czasie, gdy do Izby Obrachunkowey takowe rachunki przesłane zoſtaną, mogła się przekonać o realności należących się i wypłaconych dyet.

Art. 17. Sekweſtrator tak podroż swoią urządzić winien, aby nayprzod dalsze posiadłości w sekweſtr obiął, i w nich na dzien takowy termina licytacyi ułoży, aby, gdy skonczy sekweſtr na oſtatniey naybliższey miaſta powiatowego włości, termin licytacyi na pierwszą, od ktorey sekweſtr zaczął, wypadał; a przeto taką znowu koleią wracaiąc się, licytacye odbydź mogł.

Art. 18. Sekweſtrator ziechawszy na grunt do domu zadłużonego kontrybuenta, każe sobie natychmiaſt złożyć wszelkie inwentarze, kontrakty, rejeſtra dochodow, remanentow i wszelkich ruchomości, sekweſtracyą ich ogłosiwszy, pieczęć rządową przyłoży, i one na zysk Skarbu zaymie. Wszelkie dochody gotowe, lub wpłynąć mogące, natychmiaſt do siebie w miarę długu odbierze, a gdyby nie wyſtarczały, lub ich niebyło, na te, ktorych wartość odpowiedać może długowi Skarbowemu, czas licytacyi na gruncie naznaczy. Gdyby kontrybuent był w ſtanie złożenia podatku, i takowy natychmiaſt wraz z wyrachowaną karą płacić chciał, Sekweſtrator bez żadney mitręgi przyiąwszy pieniądze od czynności swoiey wſtrzyma się, kwit wyda, i w dalszą podroż bez zwłoki się uda.

Art. 19. Pod sprzedaż przez licytacyą naypierwey podpadaią: zboże w ziarnie, i snopie, ile go od zasiewu gruntowego pozoſtaie, i wszelkie dochod składaiące produkta. Gdyby tych niebyło, lub sprzedane na uspokoienie Skarbu nie wyſtarczały, Sekweſtrator przyſtąpi do licytacyi na rok ieden pod plus offerentiam, młynow, ſtawow, karczem, browarow, zgoła tego wszyſtkiego, co gotową intratę uczynić może, i odebrawszy dla Skarbu należną z gory od licytantow kwotę, kontrakt im wyda, i przy dzierżawie nie dłużey iednak, iak na rok ieden imieniem Rządu ubespieczy. Gdyby zaś takowe dochody niedoſtarczały, lub ich nie było, dopiero mocen ieſt Sekweſtrator przyſtąpić do licytacyi sprzętow i ruchomości domowych ku potrzebie i wygodzie służących, ktore w celu pozyskania lepszey ceny wolno ieſt podległemu sekweſtracyi właścicielowi do miaſta powiatowego lub departamentowego swoim kosztem przewieść. Takowey licytacyi nie podpadaią w żaden sposob wszel-

kie rolnicze narzędzia, inwentarze gruntowe: owce, bydło, i konie do uprawy roli potrzebne, i wszelka do utrzymywania iego potrzebna pasza, chybaby sam właściciel o licytowanie pewnéy ich części, bez uszczerbku iednak gospodarstwa, dopraszał się, i na to na piśmie złożył deklaracyą. Gdyby zaś nakoniec takowe licytowane dochody, ieszcze na zapłacenie zaległości niewystarczały, Sekwestrator zostawiwszy zadłużonemu mieszkanie, i potrzebną do wyżywienia iego i familii ilość zboża, to, co tylko było iego dochodem, wypuści w dzierżawę na rok ieden temu, kto zaległe podatki natychmiast złoży, a zostawiwszy z puszczonych intrat fundusz przy nim na opłacenie w ciągu dzierżawy przypadaiących podatków, resztę intraty, iaka od podatków zbywać będzie, dla właściciela ostrzeże. Gdyby zaś nikt zadłużonéy włości, domu lub gruntu przez licytacyą dzierżawić niechciał, Sekwestrator obeymie ią w posiadłość imieniem Rządu, administracyą iéy z ludzi na gruncie będących lub innych do tego celu zdatnych ustanowi, a zostawiwszy właścicielowi potrzebną ilość zboża na żywność, wszelkie prowenta do siebie pod karą powtornéy przez Administratora zapłaty podatku, i oddalenia go od powierzonych mu obowiązkow, odwozić zaleci, i takową włość, domy, zgoła nieruchomość, zadłużonego w zarządzeniu swoiém trzymać będzie poty, dopoki długu Skarbowi winnego nieodbierze.

Art. 20. Kontrakty przez Sekwestratorow licytantom dane, niemogą bydź naruszone, chybaby zmowa między licytantem a Sekwestratorem dowiedzioną została, o co droga Skargi do Rady Prefekturalnéy wyznacza się. Za uznaniem takowéy zmowy licytant traci swoie quantum, a Sekwestrator do Sądu kryminalnego podług zwyczaynych przepisow pociągnionym będzie; w żadnym innym przypadku, instancya czyli administracyyna, czyli sądowa, z dzierżawy licytanta ruszyć nie może, iako tego, ktory w prawie Skarbu dochod pobiera.

Art. 21. Co do włościan i gminow, Sekwestrator tak sobie postępować będzie, iak powyższe prawidła przepisuią: ziechawszy do gminy każe sobie podać ilość w gotowiźnie złożonego podatku, i na nią interimalnie kwit wydawszy, też do kassy odeśle, a spisawszy zadłużonych w gminie kontrybuentow, do sekwestracyi i licytacyi ich zboża, bydła, od gruntowéy potrzeby zbywaiącego, nakoniec sprzętow, i odzienia za poprzedzaiącą wprzod taxą przez Woyta i Starszych gromady przystąpi. Gdyby zaś takowa ruchomość nieznalazła licytanta, lub niżéy połowy taxy cena za nie podawaną tylko była, lub nakoniec zebrana z nich kwota na uspokoienie Skarbu niewystarczyła, w ten czas wyrachowawszy dług od włościan należący na dnie robocizny ręcznéy, i ceniąc dzien ieden po złotym polskim iednym, takowéy robocizny puszczenie ogłosi, i bądź gminie całéy, bądź właścicielowi włości, zgoła każdemu, kto za takowe dnie robocizny wyrachowaną należytość do rąk iego złoży, przekaże, w celu niezawodnego odrobienia takowych dni na ręce Woyta naraz złoży, i aby zadłużeni po odbytych powinnościach z gruntu lub z umow od nich należących dzien w tydzien odrabiali temu, kto za nich podatek założył, poty, poki zupełnie z długu się nie uiszczą, nakaże, dopilnowanie takowego uiszczenia się do Woyta i Starszych gminy należy, ktorzy na opieraiących się mogą wezwać pomocy woyskowéy, i nią do posłuszeństwa nakazowi krnąbrnych przymusić. Gdyby zaś nikt się nieznalazł taki, ktoby za individua zadłużone podatek założyć chciał, Sekwestrator przy rapporcie doniesie Podprefektowi, a Podprefekt Prefektowi, ktory podanych sobie zadłużonych włościan z uwagą na potrzeby gruntu do prac

na korzyść kraiu przez Rząd przedsięwziętych użyie póty, póki długu Skarbowi winnego nieodrobią.

Art. 22. Sekwestrator zieżdzaiący z złecenia Rządu do domu właściciela gruntu lub do gminy, nic więcéy dla siebie od zadłużonego żądać nie może, iak skromnego umieszczenia, i wygody, a to dla siebie, dwoch naywięcéy ludzi, i dwóch lub trzech koni. Sekwestrator do gminy na sekwestr zieżdżaiący u Woyta gminy umieszczenie i wygodę kosztem całéy gminy mieć winien. Gdyby nad przepis w Artykułach tego dekretu umieszczony czego więcéy wymagał, czas mitrężył, podatku przyiąć niechciał, więcéy nad istotną należytość wybrał, przy licytacyi rzetelności chybił, i nieprzystoyném postępowaniem spokoyność domową wzruszył, lub przeciwnie przepisy tego dekretu zwolnił, czas na szkodę Skarbu przeciągnął, a tém bardziéy iakim kolwiek datkiem lub faworem uiąć się dał, z Urzędu oddalony i pod Sąd oddany będzie.

Art. 23. Nawzaiem gdyby zadłużony kontrybuent Sekwestratorowi opór iakowy okazał, lub datkiem iakowym uiąć go ważył się; w pierwszym razie pomocą woyskową do posłuszeństwa przymuszonym, a w obydwóch przypadkach podług praw surowo karanym zostanie.

Art. 24. Sekwestrator wezwany od Podprefekta, iedną tylko chorobą świadectwem lekarza udowodnioną od sekwestracyi wymowić się może, a w ten czas obowiązanym będzie postanowić na swoiém mieyscu Substytuta, lecz za wszelkie z iego strony uchybienia odpowiedzialnym zostaie.

Art. 25. Ministrowie Nasi Spraw Wewnętrznych i Skarbu szczególne na to mieć będą baczenie, aby uchybiaiący urządzeniu ninieyszemu Urzędnicy, donoszeni Nam byli, którzy iako opieszali w tak ważnéy rzeczy raz napomnieni, za drugim razem od Urzędu oddalonemi zostaną, tych zaś, którzy w téy posłudze gorliwości i czynności dadzą dowody, o względach Naszych zapewniamy.

Art. 26. Wykonanie ninieyszego dekretu Naszego, który w dzienniku praw ma bydź umieszczony, i wydanie potrzebnych instrukcyy Ministrom Naszym Spraw Wewnętrznych, i Skarbu, w czem do którego z nich należy, zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST,
przez Króla: Min. Sekr. Stanu Stan. Breza.
Zgodno z oryginałem: Min. Sekr. Stanu Stan. Breza.
Zgodno z oryginałem: Min. Skarbu T. Matuszewicz.
J. Czyżewski, S. j.

Dzień ogłoszenia dnia 14. Listopada 1811.

Takową wolą Jego Królewskiey Mości zaszczycona ustanowa, aby każdego wiadomości doszła, wszyscy Burmistrze i Woyci nietylko, z przywołaniem do biora swego wszystkich właścicieli nieruchomego maiątku, w obrębie gminy każdego osiadłych, i Sołtysów wieyskich obwieścić i dokładnie o rzeczy obiaśnić, ale nadto, aby przez ambony wszech wyznań potrzykroć ogłoszoną była, dopilnować, i że się tak stało, przed Podprefektami pod nayściśleyszą odpowiedzialnością udowodnić maią; iżby się nikt niewiadomością lub niedostateczném rzeczy zrozumieniem wymawiać niemogł. Płock, dnia 10. Listopada 1811.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Prefekt Departamentu Płockiego.

Kommunikowany mi pod dniem 25. Kwietnia r. b. przez JW. Ministra Skarbu dekret Nayiaśnieyszego Pana, według którego sprawy o wywoz grubéy monety, lub wprowadzenia bilinów wiszące w Magistraturach Xięstwa Warszawskiego, i które ostatecznie niezostały zadecydowane, umarzaią się; tudzież że summy z powyższych processów pod aresztem zostaiące, ich właścicielom zwrocone bydź maią, z dnia 13. Kwietnia 1811 wydany w słowach:

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu

w Pałacu Naszym w Drezdnie dnia 15. Kwietnia 1811.

Frederyk August,

z Bożéy łaski Król Saski, Xiąże Warszawski etc.

Na zdany Nam przez Radę Naszą Ministrów rapport pod dniem 20. Marca r. b. względem propozycyi Nayiaśnieyszego Króla JMci Pruskiego umorzenia wszelkich processów defraudacyi przewozu pieniędzy, pod czas trwaiącego zakazu tak w Xięstwie Warszawskiem, iako i w Panstwach Pruskich wynikłych, postanowiliśmy i stanowiemy:

Art. 1. Sprawy o wywoz grubéy monety, lub wprowadzenia bilonów w Magistraturach sądowych Naszego Xięstwa Warszawskiego przeciw mieszkańcom bądź tegoż Xięstwa, bądź Panstw Pruskich wiszące, i które ostatecznie niezostały ieszcze zadecydowane, ninieyszém umarzamy.

Art. 2. Summy z przyczyny powyższych processow pod aresztem zostaiące, ich właścicielom wrocone bydź maią.

Art. 3. Dopełnienie ninieyszéy Naszéy woli Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu Xięstwa Naszego Warszawskiego zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST,

przez Króla: Min. Sekr. Stanu Stan. Breza.

Zgodno z oryginałem: Min. Sekr. Sanu Stan. Breza.

Zgodno z oryginałem: Jozef Czyżewski, S. G. M. S.

do publicznéy podaię wiadomości z żaleceniem, aby Burmistrze i Woyci wspomniony dekret po swych gminach ogłosili, i że się tak stało, przed Podprefektami udowodnili.

Płock, dnia 15. Maia 1811.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

W Jmieniu Nayiaśnieyszego FREDERYKA AUGUSTA, Króla Saskiego, Xiążęcia Warszawskiego.

TRYBUNAŁ CYWILNY I. Instancyi depart. Płockiego Wydziału II.

Po wysłuchaniu wniosków W. Prokuratora Królewskiego wzywa ninieyszém Sukcessorow zmarłego J. O. Xięcia Sielunskiego Marcina Szeptyckiego, aby naydaley na dzien 2. Stycznia roku nadchodzącego 1812 do pozostałości po tymże Xięciu Marcinie Szeptyckim zgłosili się; inaczey w myśl artykułu 811. spadek ten za bezdziedziczny uznany, i daley, iak z prawa wypadać będzie, postąpiono zostanie.

Płock, dnia 21. Paździerpnika 1811.

Sendzimir. *Budziszewski.*

INTENDENTURA Dóbr i Lasów Narodówych depart. Płockiego.

Widząc ogłoszoną licytacyą na drzewo do odprzedania za granicę, etatem z roku 1810/12 wydanym przeznaczone, bez skutecznie w nadleśnictwie Brokowskiem i Branszczykowskiem odbytą; znagłoną iest w tym celu powtórne przeznaczyć termina, to iest: w nadleśnictwie Brokowskiem na dzień 2. Grudnia r. b. a zaś w nadleśnictwie Branszczykowskiem na dzień 4. Grudnia r. b. Donosząc o tém Szanownéy Publiczności, uwiadamia oraz: iż też same gatunki i z tychże samych obrębow, iak iuż dawniey oznaymiono, na téy licytacyi, odprzedanemi będą.

Płock, dnia 7. Listopada 1811.

Kirszte Wiśniewski. *Zmigrodzki.*

Dodatek

DODATEK
do Dziennika Departamentowego No. 59.

Prefekt Departamentu Płockiego.

Do wszystkich i wszelakiego stanu Kontrybuentów podatkow publicznych, iakiego kolwiek bądź nazwiska i rodzaiu, oraz do wszystkich Urzędnikow gminnych Burmistrzow i Woytow.

Ogłosiwszy Wam Obywatele i mieszkancy departamentu administracyi moiey powierzonego przepisy prawa wolą i podpisem Nayiaśn. Pana upoważnionego, sposoby exekwowania podatkow iaśnie obeymuiące, winieniem zwrocić Waszą baczną uwagę na tę oycowską Monarchy troskliwość w wyborze środkow rownie rzecz publiczną, iak Was samych od szkody ochraniaiących, przez które usuwaią się na zawsze wszelakie, obustronne niedogodności. Zaden kray bez dochodow, dochody bez istotnych i pewnych wpływów exystować niemogą. Niedostatek Skarbu, wydatkom kraiowym niewystarczaiący, pociąga za sobą rozwiązanie sił Panstwa, i szkodzi interessowi wspolney oyczyzny, a wszelakie pobłażanie kontrybuentom podatkowym, coraz bardziey dłużnemi ich Skarbowi publicznemu czyniąc, zagrażać nakoniec może zgubą i znacznem maiątkow zniszczeniem. Chcąc tak smutnym na obie strony zapobiedź skutkom, przepisał Monarcha w działaniach exekucyynych takie prawidła, które zakreslaiąc każdemu czas przyzwoity do uiszczenia się w należności dla Skarbu, wskazuią onemu razem gotowość do kar, i działan przymusznych, w zamierzonym rownie czasie wpływ podatkow zapewniaiących, ktorych użycia żaden administracyyny Urzędnik, bez zdradzenia swego kraiu i położoney w nim przez Monarchę ufności, nakoniec bez ściągnienia na siebie szczegolnieyszey odpowiedzialności zaniedbać nie może. Byście więc Obywatele szkody niedoznawali, staraycie się w terminach do wnoszenia podatkow każdego rodzaiu przez Podprefektow gminami oznaczonych, one wypłacać; bo szkody z opoźnienia wynikaiące własney winie przypisać będziecie musieli.

Niemniey ostrzegam Perceptorow wszelakich podatkow przez gminę, dla łącznego onych zaspokoienia, składanych, iak to iuż przez urządzenie moie z dnia 27. Grudnia 1810 przez Nr. 14 dziennika departamentowego ogłoszone, uczyniłem, iżby ci mowię Perceptorowie nieociągali się z wczesnem podatkow od kontrybuentow gminnych mieyskich lub wieyskich pobraniem, i z zebranych do kassy powiatowey na terminie wniesieniem, ażeby gminy, lub część ktorey podatki opłacaiąca, z ich winy rygorowi i szkodom z exekucyi pochodzącym niepodpadała, za ktore odpowiedzialnemi, i do zwrotu, komu należy, z obowiązanemi zostaią.

Przybywaiący na exekwowanie do gmin i w obwodzie onych osiadłych mieszkancow Sekwestratorowie, zobowiązanemi ninieyszém zostaią Burmistrzow i Woytow o swém przybyciu, i przedsięwzięciu w urzędowém swém działaniu zawiadamiać, od których też Urzędnikow wszelakiey, powyższym dekretem Krolewskim zastrzeżoney, pomocy doświadczać maią.

Jeżeliby zaś Sekwestratorowie, przeciw prawu postępuiąc, kogokolwiek skrzywdzili lub w swém postępowaniu z krzywdą Skarbu, albo z przywłaszczeniem sobie, iakichkolwiek, nieprawnych korzyści działali; w takich przypadkach Burmistrze i Woyci skrzywdzonemu bądź Skarbowi, bądź prywatnemu silną stać się winni po-

mocą przez zaradzenie zdrożności i przez dokładne udowodnienie i pospieszne o rzeczach Podprefektowi doniesienie, ktory takową sprostować, szkodę skrzywdzonemu zwrocić, i winnego do prawem wskazaney odpowiedzialności i kary, gdzie należy, pociągnąć bezzwłocznie obowiązany. Lecz w takowey okoliczności Burmistrze i Woyci przezornie postępować z Urzędu powinni, by iaką nieprzyzwoitością działaniom Sekwestratorow niepotrzebnie szkodliwemi niestali się; za co rownieby byli odpowiedzialnemi, iak gdyby na ich zdrożności, lub występki oboiętnemi stali się; co naturalnie wspolność winy stanowi.

Zalecam w szczegolności Urzędnikom gminnym, ażeby na wezwanie Sekwestratorow ogłaszanie przyzwoite terminow, do publiczney sprzedaży ruchomościow, lub zadzierżawienia intrat i robocizny ludzkiey, iak to artykuły 18, 19 i 21 dekretu Krolewskiego wymieniaią, wyznaczonych, regularnie załatwiali, i baczyli: iżby takowych przyzwoitego ogłoszenia po wszystkich sąsiednich gminach Sekwestratorowie, od kogo należy, żądali, dla zapewnienia tém większey do rzeczy konkurencyi. Pamiętnemi także PP. Burmistrze i Woyci bydź maią, aby za każdą razą, za zleceniem Podprefekta, kontrybuentow swych gmin o ratach podatku każdego, i terminie wnoszenia onych do kassy powiatowey przeznaczonego, przyzwoicie i iaśnie, nietylko w zwyczayny sposob, lecz i przez ambony wszech wyznan na cztery tygodnie wprzod oznaymowali, i dowody załatwionego ogłoszenia Podprefektowi odsyłali; gdyż i w przypadku takowey publikacyi opoźnienia, lub zaniedbania, za szkody, ztąd dla kogożkolwiek bądź wynikaiące, odpowiedzialnemi staliby się.

Co do podatkow aż do daty ninieyszego ogłoszenia zalegaiących, ieżeliby Burgrabiowie, dotychczas do ich exekwowania używani, w srzodku swych działan znaydowali się, należy kontrybuentom z temiż Burgrabiami u gminnego Urzędnika, iakim iest Woyt, lub Burmistrz, przynależnie obrachować się. Takowe obrachunki w dwóch exemplarzach sporządzone, podpisem Burgrabiego i kontrybuenta opatrzone, a przez Urzędnika gminnego poświadczone, tak użytemi bydź maią: iż ieden exemplarz u kontrybuenta pozostać, a drugiego Burgrabia, dla złożenia go Podprefektowi, użyć ma. W przypadku iakowey między kontrybuentem podatkowym, a Burgrabią sprzeczki, Urzędnik gminny takową ułatwić, a w przypadku niemożności, Podprefektowi do rozstrzygnięcia, z opisaniem wiernem wszelakich okoliczności, przedstawić winien; gdyż od momentu ogłoszenia ninieyszego rozporządzenia wszelkie działania Burgrabiow w exekwowaniu podatkow ustaią. Aż do ostatniego Grudnia r. b. wszystkie podatki Skarbowi poten czas przynależne, wniesionemi bydź maią tem skwapliwiey: gdy od 1. Stycznia r. p. cały rygor exekucyyny w karaniu i sekwestrowaniu Dłużnikow Skarbowych uiszczać się zacznie. Mianowicie te, ktore aż do 1. Grudnia r. b. zaspokoionemi bydź powinny, Sekwestratorowie exekwować będą, od tych zaś, ktore w miesiącu Grudniu wnieść do kassy należało, będą iuż liczone kary poł groszowe i groszowe.

Ninieysze rozporządzenie nieosłabia bynaymniey mocy dekretu Naiaśn. Pana z dnia 18. Maia 1811 r. przez Art. 1. nadaiącego Podprefektom moc zawieszenia podatku do remissyi przedstawionego, byleby w takowym przypadku kontrybuenci przepisy zarządzenia moiego z dnia 14. Czerwca r. b. w skutku wymienionego dekretu Krolewskiego wydanego, i przez Nr. 39 dziennika departamentowego ogłoszonego, wiernie zachowali, i do nich stosowali się. Co się nakoniec dotycze ułatwie-

nia expedycyi wnoszącym do kassy powiatowey podatki, ieżeliby ktory znich przez Poborcow pospiechu i kolei, Art. 9, 10. i 11. dekretu Krolewskiego z dnia 17. Października r. b. przepisaney, niezachował, albo dla pospieszenia expedycyi iakiego kolwiek bądź podarku wymagał, takowy Poborca natychmiast do Podprefekta skarżonym bydź winien, dla rozciągnienia nan kary prawem przepisaney, i dla przyzwoitego nadal sprostowania.

Ninieysze ostrzezenie, i instrukcyyne obwieszczenie, ażeby każdego interessowanego przynależney wiadomości doszło, Burmistrze i Woyci nietylko po gminach razem z dekretem Krolewskim, na ktorego przepisach gruntuie się, ogłosić, dobrze obiaśnić, lecz nadto, aby z ambon wszech wyznan po trzykroć publikowaném było, dopilnować, i że się tak stało, przed Podprefektami udowodnić maią.

W Płocku, dnia 10. Listopada 1811.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Prefekt Departamentu Płockiego.

Za nieprzyzwoite obeyście się JP. Smietanki Burmistrza miasta Ciechanowa powiatu Przasnyskiego z Dozorcą magazynu z woyska tamteyszego i za skompromittowanie tymże postępkiem swego nawet Urzędu, został tenże Burmistrz na karę porządkową złotych 30. wskazany. Co ninieyszém dla dania publiczney satysfakcyi rzeczonemu Dozorcy magazynu, iako też dla przestrogi Urzędników: iż za nieprzyzwoite obchodzenie się z kimkolwiek przykładnie ukaranemi będą, do publiczney podaię wiadomości.

W Płocku, dnia 28. Października 1811.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Prefekt Departamentu Płockiego.

Ponieważ słyszeć się daie: że niektóre Kahały, czyli Synagogi pomimo: iż dekretem Nayiaśnieyszego Pana z dnia 19. Czerwca r. z. dostatecznie został przepisanym sposób exekwowania podatkow, używaią dotąd na kontrybuentow z opłatą podatkow bądź iakichkolwiek zalegaiących, kar duchownych, ich religii właściwych, do których wymierzania w początkach rozkładu podatku koszernego tymczasowie upoważnionemi zostali; przeto chcąc znieść podobne postępowanie, dekretom Nayiaśnieyszego Pana przeciwne, zalecam wszystkim Synagogom i Duchowieństwu wyznania Moyżeszowego, w obwodzie departamentu mey

administracyi powierzonego zamieszkałym, aby pod żadnym pozorem kar duchownych, ich religii właściwych na gminnych swych pod surowemi karami i odpowiedzialnością nie narzucali, i ściśle do zalecenia tego stosowali się.

Ninieysze obwieszczenie, w dzienniku departamentowym umieszczone, Burmistrze i Woyci ściśle przestrzegać maią, i aby każdego wiadomości doszło, nie tylko po gminach swych ogłoszą, ale nadto publikacyi onego trzykrotney w Bożnicach dopilnuią, co przed Podprefektami właściwemi udowodnić należy.

W Płocku, dnia 29. Października 1811.

R. Rembieliński. *Plichta, S. i.*

W Imieniu Nayiaśnieyszego FREDERYKA AUGUSTA, Króla Saskiego, Xiążęcia Warszawskiego.

TRYBUNAŁ CYWILNY I. Instancyi departamentu Płockiego.

Wiadomo czyni, komu o tém wiedzieć należy, iż gdy Ur. Rossadowski Burgrabia przy Sądzie Pokoiu w Mławie o zaintabulowanie do Urzędu iego służącey kaucyi, po mimo wydanego w dniu 23. Września r. b. zalecenia nie postarał się; przeto Trybunał do pótąd w Urzędowaniu onego zawiesza, do póki tenże Burgrabia Rossadowski kaucyi nie zaintabuluie. W Płocku, dnia 28. Października 1811.

Sękowski, Prez. *Kelch*, Kanc.

Sąd Podsędkowski cywilny powiatu Wyszogrodzkiego w depart. Płockim.

Podaie ninieyszem do wiadomości publiczney: że w dniu wczorayszym Szymon Wiśniewski okradzież obwiniony z roboty, pod dozorem Sławetnego Sliwickiego będąc, zbiegł. Tenże ma lat dwadzieścia, iest wzrostu średniego, włosów bląd, długich, ieszcze niezarasta, twarzy okrągłey, nosa małego, oczow burych, brwi iasnych, sytuacyi średniéy. Miał na sobie przy ucieczce sukman modry, podarty, westkę modrą, iuż podartą, spodnie sukienne, białe, podarte, koszulę białą, boty stare, kapelusz stary, czarny.

Gdy na schwytaniu tegoż Szymona Wiśniewskiego wiele zależy; rekwiruie przeto wszelkie władze tak cywilne, iako i woyskowe, aby tegoż Szymona Wiśniewskiego, skoroby gdziekolwiek spostrzeżonym bydź miał, onego aresztowały, i ile możności iak nayspiesznieý do Sądu swego pod bespieczną strażą transportować kazały.

W Płocku, dnia 9. Listopada 1811.

Chmielewski. *Bromirski.*